

Sygn. akt VI Ka 339/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lipca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Andrzej Tekieli (spr .)

Sędziowie SO Waldemar Masłowski

SO Tomasz Skowron

Protokolant Konrad Woźniak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Zbigniewa Jaworskiego

po rozpoznaniu w dniu 28 lipca 2015 roku

sprawy **G. K.** ur. (...) w B.

s. J., K. z domu (...)

oskarżonego z art. 222 § 1 kk, art. 224 § 2 kk i art. 226 § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Bolesławcu

z dnia 18 marca 2015 r. sygn. akt II K 887/14

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego G. K. w ten sposób, że:

1. obniża orzeczoną wobec oskarżonego karę pozbawienia wolności do 3 (trzech) miesięcy,
2. uchyla rozstrzygnięcie o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności i oddaniu oskarżonego pod dozór kuratora z pkt II części dyspozytywnej i związane z tym rozstrzygnięcie z pkt III części dyspozytywnej,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. O. 420 złotych tytułem kosztów nieopłaconej obrony oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym oraz 96,60 złotych tytułem zwrotu podatku od towarów i usług

IV. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa

Sygn. akt VI Ka 339/15

UZASADNIENIE

G. K. oskarżony został o to że:

w dniu 24 maja 2014 roku w B. podczas wykonywania obowiązków służbowych w postaci zatrzymania go naruszył nietykalność cielesną (...) M. S. poprzez kopnięcie jej w udo i zbijanie jej chwytów rękami a także (...) K. Ż. poprzez

odpychanie jego rąk przy zakładaniu kajdanek, jednocześnie groził im pozbawieniem życia w celu zmuszenia ich do odstąpienia od zatrzymania oraz znieważał ich słowami powszechnie uznanymi za obelżywe w trakcie i w związku z tymi czynnościami służbowymi

tj . o czyn z art. 222 § 1 k.k., art. 224 § 2 k.k. i art. 226 § 1 k.k. w zw. z art.11 § 2 k.k.

Sąd Rejonowy w Bolesławcu wyrokiem z dnia 18 marca 2015 roku w sprawie II K 887/14:

I. oskarżonego G. K. uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku i za to na podstawie art. 222 § 1 k.k. w zw. z art.11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 7 miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt.1 k.k. i art. 73 § 1 k.k. warunkowo zawiesił oskarżonemu wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 4 lata i w okresie próby oddał go pod dozór kuratora sądowego;

III. na podstawie art. 72 § 1 pkt. 5 k.k. zobowiązał oskarżonego w okresie próby do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu;

IV. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego w całości od ponoszenia kosztów sądowych;

V. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. O. kwotę 516,60 zł. w tym podatek VAT w kwocie 96,60 zł. tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu.

Wyrok powyższy zaskarżył Prokurator Rejonowy w Bolesławcu zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść orzeczenia polegający na przyjęciu że w stosunku do oskarżonego G. K. istnieje pozytywna prognoza kryminologiczna co skutkowało warunkowym zawieszeniem wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności podczas gdy znaczny stopień społecznej szkodliwości popełnionego czynu, umyślne działanie sprawcy a także jego dotychczasowy sposób życia zwłaszcza jego wielokrotna uprzednia karalność prowadzi do odmiennego wniosku.

Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku wobec oskarżonego G. K. i orzeczenie kary bez warunkowego zawieszenia jej wykonania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja okazała się zasadna, co skutkowało zmianą zaskarżonego wyroku w sposób opisany poniżej.

Trafne są argumenty powołane przez skarżącego w apelacji podważające zasadność zastosowania wobec oskarżonego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Podstawą do zastosowania tej instytucji prawa karnego zarówno przed nowelizacją kodeksu karnego ustawą z dnia 20.02.2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz.396) jak i po nowelizacji jest przekonanie sądu że jej zastosowanie będzie wystarczające dla osiągnięcia celów kary, w szczególności zapobieżenia powrotowi skazanego do przestępstwa (art. 69 § 1 k.k.) w kontekście istnienia tzw. pozytywnej prognozy kryminologicznej (art. 69 § 2 k.k.). Jako kontrowersyjna i nie do zaakceptowania w odniesieniu do G. K. jawi się teza zawarta w pisemnym uzasadnieniu wyroku Sądu I instancji iż „dodatnia prognoza co do postępowania oskarżanego w przyszłości...nie musi zdarzać się wyłącznie wtedy kiedy legitymuje się on nienagannym dotychczasowym trybem życia” (str.5 uzasadnienia, k.117 akt). Oskarżony G. K. od 1990 r. był 14 razy karany za przestępstwa, głównie przeciwko mieniu, ponadto kilka razy za wykroczenia (k. 17 – 19). Jest więc on sprawcą niepoprawnym, o wysokim stopniu zdemoralizowania, wobec którego nie sposób przyjąć pozytywną prognozę kryminologiczną. Nie przekonuje argumentacja Sądu I instancji zawarta w pisemnym uzasadnieniu, że oskarżony nie był dotychczas karany za przestępstwa przeciwko działalności instytucji państwowych i nie działał w warunkach recydywy w rozumieniu art. 64 § 1 k.k. Słusznie skarżący podkreśla że przy takiej ilości wyroków skazujących niepoprawność przestępstwa z rozdziału XXIX kodeksu karnego nie jest istotną okolicznością łagodzącą dla oskarżonego. Nie sposób uznać także za taką okoliczność fakt iż – jak stwierdził dalej Sąd I instancji w uzasadnieniu – oskarżony „winien się leczyć”. Sąd ten nie wyjaśnia zupełnie o jakie leczenie chodzi, w każdym razie stan zdrowia

nie jest istotną przesłanką z art. 69 § 2 k.k., decydującą o istnieniu pozytywnej prognozy kryminologicznej. W konsekwencji nie sposób zgodzić się z Sądem I instancji że orzeczenie wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności o charakterze bezwzględny byłoby „rażąco niewspółmierną dolegliwością”.

Decydując o uchyleniu rozstrzygnięcia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności Sąd Okręgowy uznał jednocześnie mając na uwadze wszystkie okoliczności z art. 53 § 2 k.k., że kara 7 miesięcy pozbawienia wolności o charakterze bezwzględny będzie dla oskarżonego rażąco niewspółmierna i karę tą obniżył do 3 miesięcy. O powyższym zadecydowały sposób i okoliczności popełnienia czynu, w szczególności nieznaczny rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, niewielka szkoda wyrządzona pokrzywdzonym. W ocenie Sądu Okręgowego kara w takim wymiarze spełni swoje zadanie tak w zakresie prewencji ogólnej jak i szczególnej.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób że obniżył orzeczoną wobec oskarżonego karę pozbawienia wolności do 3 miesięcy i uchylił rozstrzygnięcia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności, oddaniu oskarżonego pod dozór kuratora i zobowiązaniu go do powstrzymywania się w okresie próby od nadużywania alkoholu.

Na podstawie art. 29 ust.1 ustawy Prawo o adwokaturze Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. O. kwotę 516,60 zł. w tym 96,60 zł. podatku od towarów i usług, tytułem nieopłaconej obrony oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. Sąd Okręgowy zważywszy na sytuację materialną oskarżonego zwolnił go od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.